

ఉండదు. మనం ఎలా పనిచేస్తే ఆయనలో ఐక్యమవుతామో అవన్నీ గీతలో పరమాత్మ మనకు చెప్పాడు. మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మే కాళ్ళు చేతులు తొడుక్కొనివచ్చి మనకు గీతను బోధించాడు.

(సద్గురు శ్రీ నాస్సగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-07-2010, హైదరాబాద్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు వ్యాసపూర్ణిమ అంటే వ్యాసుడు జన్మించినరోజు. దీనినే మనం గురుపూర్ణిమగా జరుపుకొంటున్నాము. ఈ గురుపూర్ణిమరోజున ఎవరి గురువును వారు గౌరవించటం, సన్మానించటం సాంప్రదాయంగా వస్తోంది. మన భారతీయ సాహిత్యానికి వ్యాసుడు, వాల్మీకి మూలపురుషులు, వీరు ఇద్దరు మనం పూజించదగినవారు. వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రాలు వ్రాసాడు, భారతం వ్రాసాడు, పురాణాలు వ్రాసాడు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు కాబట్టి ఆయనకు వేదవ్యాసుడు అని పేరు వచ్చింది. గురువు అంటే చీకటిని వెగొట్టేవాడు. చీకటిలో ఉన్నవాడికి దీపం ఎంత అవసరమో, అజ్ఞానంలో ఉన్నవాడికి గురువుకూడా అంతే అవసరం. గురువులలో కొంతమందికి శాస్త్రజ్ఞానం ఉంటుంది కాని ఆత్మానుభవం ఉండదు. కొంతమందికి ఆత్మానుభవం ఉంటుంది కాని టీచింగ్ ఉండదు. నేను రామకృష్ణుడు, రమణుడిని చూడలేదు కాని కంచిపరమాచార్యులను దర్శించాను. విష్ణుకంచిలో పరమాచార్యులవారితో 5 నిమిషాలు మాట్లాడాను. ఆయనలో శాస్త్రజ్ఞానం ఉంది, అనుభవజ్ఞానం ఉంది. చాలా క్లిష్టమైన విషయాన్ని కూడా చిన్నచిన్న మాటలలో అందరికీ అర్థమయ్యేలాగ చెప్పేశక్తి ఆయనకు ఉంది. బ్రహ్మసూత్రాలలో పిండి ఎక్కువ ఉంది కాని అర్థం చేసుకోవటం కష్టం. కొన్ని సబ్బక్టులు మనం చదువుకొంటే వస్తాయి కాని కొన్ని సబ్బక్టులు ఇతరులచేత చెప్పించుకోవాలి. క్లిష్టమైన విషయాలు వివరించేటప్పుడు పరమాచార్యులవారు చాలా ఎక్కువ టైము తీసుకొనేవారు. గీతలో ఒక శ్లోకం తీసుకొంటే ఇంక దానిని మనం ఇంటికి వెళ్ళి చదవనక్కరలేకుండా, ఆ వాక్యాన్ని మనం ప్రత్యేకంగా ధ్యానం చేయనక్కరలేకుండా ఆయన చెప్పేటప్పుడే అది మన గుండెకు తాకేటట్టుగా చెప్పేవారు.

భగవాన్ దగ్గర కొంతమంది కూర్చొన్నారు. ఎవరో కొత్తగా వచ్చి వీరు ఎవరండీ, వీరు ఎవరండీ అని అడుగుతున్నారు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఎవరో అయితే మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు వీరు అందరూ మనవాళ్ళే. మనవారు కాబట్టే మన దగ్గరకు వచ్చారు అన్నారు. మనం కష్టపడి చదివేకంటే చెప్పేగురువు ఉన్నప్పుడు శ్రవణం చేయటం మంచిది. అధ్యయనం చేసినప్పుడు కంటే మనం శ్రవణం చేస్తూ ఉంటే ఆ విషయం మనకు

బాగా అర్థమవుతుంది. శ్రవణం చేసినప్పుడు మనకు ఏదైనా డౌట్ వస్తే క్లారిటీ కోసం గురువును అడుగుతాము. గురువు ఉంటే మనం తక్కువ కష్టంతో ఎక్కువ నేర్చుకోవచ్చు. ఆత్మానుభవం, శాస్త్రజ్ఞానం రెండూ ఉన్నవారు చాలా తక్కువమంది ఉంటారు. మనం అవకాశం ఉంటే, గురువు దొరికితే ఆయన ద్వారా శ్రవణం చేయటం మంచిది. రామకృష్ణుడు మొత్తం టైము అంతా శిష్యులకే ఉపయోగించేవాడు. వారు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటం గురించే నిరంతరం ఆలోచించేవాడు. అదే పని తప్ప ఆయనకు ఇంకో పని లేదు. గురువు ప్రేమ శిష్యుడి మీద ఎలా ఉంటుంది అంటే రామకృష్ణుడు ఇంకో గంటకు శరీరం విడిచిపెడతాడు అనగా నరేన్ ను మంచం దగ్గరకు పిలిచాడు. నా శరీరం విడిచిపెట్టే టైము దగ్గరకు వచ్చింది. మానవజాతికి నువ్వు ఉపయోగపడతావు అని నాకు విశ్వాసం ఉంది. అందుచేత నేను సంపాదించుకొన్న ఈ ఆధ్యాత్మిక సంపదను అంతా నీకు ధారపోసి నేను బీదవాడిని అయిపోయి ఈ లోకాన్ని విడిచివెళ్ళిపోతున్నాను. నరేన్ నీకు డౌట్ చేసే స్వభావం ఉంది. అందుచేత నీకు ఏమైనా సందేహాలు ఉంటే తీర్చుకో. హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ఏవో సందేహాలు నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాయి. అలా వెంటాడేవాటిని ఛేదించు. శాస్త్రవాక్యాన్ని గురువు వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకో అని చివరగా నరేన్ తో రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. సాధకుడికి అన్నింటికంటే గురువు అనుగ్రహం ముఖ్యం. మనం సందేహాలను ఛేదించాలి. సందేహాలను ఛేదించకపోతే గురువు చెప్పినమాట మన హృదయంలో నిలబడదు. మనం ప్రతీదానికి సందేహించకూడదు. నీ అహంకారం నీకు ప్రమాణంకాదు, నీ గుణాలు నీకు ప్రమాణం కాదు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకో అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మాయ అంతా గుణాల రూపంలో ఉంది. మన మనస్సు నిదానంగా ఉండదు. మన మనస్సు నిదానంగా ఉంటే నిర్మలంగా ఉంటే మనం సత్వగుణంలో ఉంటే, మనకు ఎంతోకొంత జ్ఞానం తాలుక అనుభవం ఉంటే ఈ పోలీస్ స్టేషన్లు, కోర్టులు, సబ్ లిజిస్ట్రార్ అఫీసులు ఏమీ అక్కరలేదు, అసలు ప్రభుత్వమే అక్కరలేదు.

హిందూమతం అంటే అది ఒక జీవితవిధానం. మనం శరీరం విడిచిపెట్టే వరకు ఎలా జీవించాలి, సమాజంతోటి, కుటుంబంతోటి మన ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలి ఇది అంతా చెప్పతారు. అదే సనాతన ధర్మం. ధర్మ అర్థకామమోక్షముల గురించి చెప్పతారు. మన మహర్షులు ఏమి చేసారు అంటే ధర్మాన్ని మొదటపెట్టి, మోక్షాన్ని చివరపెట్టి అర్థకామాలను మధ్యలో పెట్టారు. అంటే అర్థకామాలు ధర్మానుగుణంగా ఉంటే నీకు మోక్షం సిద్ధిస్తుంది అని చెప్పారు. అంటే మనం ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా లోపల ఉన్న సద్వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి రాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా కేవలం అధ్యయనం చేయటంవలన, శాస్త్రజ్ఞానం వలన మనకు

మోక్షం రాదు. ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన మాత్రమే వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. రామకృష్ణుడి దగ్గర లాటూ అనే సిప్పుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు చదువులేదు. రామకృష్ణుడు చెప్పిన మాటలను శ్రవణం చేయటంకంటే ఆయన శరీరానికి అవసరమైన పనులు లాటూ చేస్తూ ఉండేవాడు. అశ్చర్యం ఏమిటి అంటే పెద్ద పెద్ద పండితులకు రానటువంటి అనుభవం లాటూకు వచ్చింది. ఎందుచేతనంటే గురువును హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించటం వలన, ఎవడైతే రాముడో ఎవడైతే కృష్ణుడో వాడే ఈ రామకృష్ణుడు అని హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించి ఆయనకు సేవ చేయటం వలన పెద్ద పెద్ద సాధనలు చేయకపోయినా, శ్రవణం చేయకపోయినా, అధ్యయనం చేయకపోయినా సమాదిస్థితి వచ్చి లాటూను వరించింది. అంటే గురువు అనుగ్రహం ఉంటే ఏదైనా సాధ్యమే.

జ్ఞానానికి పెట్టుబడి ధనంకాదు, తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉండాలి. ధనం వలన మనకు జ్ఞానంరాదు, తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉంటే అది తెలియబడుతుంది. తట్టండి తెరువబడుతుంది, అడగండి ఇవ్వబడుతుంది అని ఏసు చెప్పాడు. సత్యం మన హృదయంలో ఉంది అది మన ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు, బుద్ధికి అందదు. మనకు అందనంత మాత్రంచేత అది లేదు అని తీర్పు చెప్పకూడదు. అది నీ ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు, బుద్ధికి అందకపోయినా అది అనుభవైక వేద్యం. గురువును మన ఇంద్రియాలతో చూస్తాము అనుకోండి, ఆయన తెలియబడడు. మన మనస్సుతో ఆలోచిస్తాము అనుకోండి ఆయన తెలియబడడు. గురువునే కాదు మన ఎదుటిమనిషిని అయినా మనం ఇంద్రియాలతో, మనస్సుతో చూస్తూ ఉంటే ఆ మనిషి గురించి మనకు సరియైన అవగాహన రాదు. అంతర్దృష్టితో చూడాలి. గురువును చూసేటప్పుడు మనస్సుతో కాకుండా, ఇంద్రియాలతో కాకుండా అంతర్దృష్టితో చూస్తే ఆయన యొక్క వైభవం మనకు తెలుస్తుంది. మనలో జ్ఞానం సహజంగా ఉంది కాని మనస్సు రూపంలో అజ్ఞానం దానిని కప్పేస్తోంది. అందుచేత మనోనాశనానికి ఎవడైతే కృషిచేస్తున్నాడో వాడికి మాత్రమే సత్యం తెలియబడుతుంది. గురువు యొక్క సహాయసహకారములు లేకుండా మనకు శ్రవణంయందు శ్రద్ధ కలుగదు. వస్తువు గురించి శ్రవణం చేయగా చేయగా దానిని తెలుసుకోవాలనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. వస్తువును తెలుసుకోవాలని ఇతరులు నీకు చెప్పటంవేరు, నీ అంతట నీకు ఆ బుద్ధి కలగటం వేరు. ఆధ్యాత్మికంగా బాగుపడాలనే బుద్ధి మనకు కలిగింది అనుకోండి ఇంక మన అభివృద్ధిని ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. గురువు యొక్క గైడెన్స్ అడుగు అడుగున అవసరం, కొంతమంది సిప్పులు గురువును ఎన్నుకొంటారు. కొంతమంది గురువుచేత ఎన్నుకోబడతారు. నేను రమణమహర్షిగారిని ఎన్నుకోలేదు, ఆయన చేత ఎన్నుకోబడ్డాను. ఆయన నాకు స్వప్న దర్శనం ఇచ్చి నన్ను ఆశీర్వదించారు. గురువు

అనుగ్రహం కోసం మనం సహనంగా ఉండాలి. సహనం, వివేకం ఉన్నవాడే అభివృద్ధిలోనికి వస్తాడు. కొంతమందికి తెలివి ఉంటుంది, సహనం ఉండదు. కొంతమందికి సహనం ఉంటుంది, తెలివి ఉండదు. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిపొందాలంటే ఇవి రెండూ అవసరం. రాముడి గురువు వశిష్ఠుడు, కృష్ణుడి గురువు సాందీపుడు, మన దేవతలు కూడా గురువుల దగ్గర నేర్చుకొన్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఆచార్యులవారు సర్వజ్ఞుడు, ఆయన కూడా గోవింద భగవద్వాదుల దగ్గర ట్రైనింగ్ పొందారు. రమణమహర్షికి బాహ్యంగా గురువు ఎవరూ కనబడడు కాని అరుణాచలేశ్వరుడే ఆయనకు గురువు.

పాండవులలో బలహీనతలు ఉన్నాయి, కౌరవులలో కూడా బలహీనతలు ఉన్నాయి. కాని పాండవులను మంచివారు అంటారు, కౌరవులను దుర్మార్గులు అంటారు. పాండవులకు కొన్ని బలహీనతలు ఉన్నాయి కాని వారిలో దుర్మార్గంలేదు, స్వార్థంలేదు. కౌరవులకు బలహీనతలతో పాటు దుర్మార్గం ఉంది, స్వార్థం ఉంది. ఈ రెండూ కలిసి ఉంటే వారివలన సమాజానికి అరిష్టం. పాండవులు ఎప్పుడూ సమాజానికి నష్టం తెచ్చిపెట్టలేదు. కౌరవులు సమాజాన్ని పీడించారు. మనిషిలో బలహీనతలు ఉన్నా వాడు స్వార్థపరుడుకాకపోతే, వాడు దుర్మార్గుడు కాకపోతే వాడికి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు జ్ఞానం కలుగుతుంది. మనం చనిపోతే మన కూడా గుండుసూది కూడా రాదు. కాని మన గుణాలు మన కూడా వస్తాయి అందుచేత గుణాల విషయంలో బహుశాస్త్రంగా ఉండాలి. మనలో ఉన్న బలహీనతల వల్లే మనకు జన్మ వస్తోంది. మనిషిలో బలహీనతలు లేకపోతే ఇంకవాడికి శరీరంతో పని ఏముంది. అహంకారం లేనివాడికి శరీరంతో పని ఏముంది, ప్రపంచంతో పని ఏముంది. గురువుకు శరీరం ఉన్నా ఆయన అశరీరుడే. మీరు ఏదైనా మంచిపని కూడా ఆడంబరం కోసం చేస్తే, గౌరవం ఆశించి చేస్తే మీకు జ్ఞానం సున్నా, దేవుని అనుగ్రహం సున్నా. వారు చనిపోయిన తరువాత భగవంతుడు ఏమంటాడు అంటే మీ ముఖాలు ఎప్పుడూ చూడలేదు బయటకు పొవ్వుంటాడు. అందుచేత మనం ఏ పని చేసినా నిరాడంబరంగా చేయాలి. ఇతరుల మీద పెట్టి చెప్పే బదులు ఆయన మీదే పెట్టుకొని చెప్పే స్వభావం భగవాన్ కు ఉంది. అక్షరమణమాలలో భగవాన్ ఏమన్నారూ అంటే ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నాలో బలహీనతలు చాలా ఉన్నాయి, చెడు చాలా ఉంది. ఈ కుట్రనంతా బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేసి నన్ను సద్గుణాలతో అలంకరించు అన్నారు. లౌకికులకంటే భక్తులే భారతీయ సాహిత్యాన్ని ఎక్కువ పెంచి పోషించారు. మన గురువులు అందరూ కూడా ఒక ప్రక్కన మనకు గైడెన్స్ ఇస్తూ దేశభక్తిని, దేశసమైక్యతను ఎలా కాపాడుకోవాలో టీచ్ చేసారు. ఎక్కడో కేరళలో కాలిడి అనే చిన్న గ్రామంలో జన్మించిన ఆచార్యుడు కాశ్మీర్ వరకు తిరిగి బోధించాడు, అన్ని రాష్ట్రాలు మనవే అని చెప్పాడు ఎక్కడా

వేరుభావన లేదు.

గౌతమబుద్ధుడు నిర్వాణస్థితి అని చెప్పాడు, మనవారు మోక్షం అని చెప్పారు. పేరులు తేడా కాని ఉన్నది ఒక్కటి. నిర్వాణం అంటే ఆరిపోవటం. దేహాన్ని కేంద్రంగా, మనస్సును కేంద్రంగా పెట్టుకొని వచ్చే ఆలోచనలు, తలంపులు అన్నీ కూడా పూర్తిగా శేషం లేకుండా ఆరిపోవాలి అప్పుడుగాని నిర్వాణస్థితి రాదు దీనినే మనవారు మోక్షం అన్నారు. మోక్షం అంటే విడుదల అంటే అవిద్యలో నుండి, అజ్ఞానంలోనుండి మనం విడుదల పొందాలి. ఇప్పుడు నువ్వు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆ నేను నేను కాదని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం అన్నారు రామకృష్ణుడు. ఆ నేను నేను కాదని తెలిసిన వెంటనే నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు స్ఫురిస్తుంది. హ్యూమన్ కాండక్టు ఎలా ఉండాలి, హ్యూమన్ బిహేవియర్ ఎలా ఉండాలి అనే విషయాలు వివరంగా వేదంలో చెప్పారు. భగవద్గీతలో కూడా చెప్పారు. మీరు నాలుగు వేదాలు చదవాలంటే చాలాకాలం పడుతుంది, అర్థం చేసుకోవటానికి మన జీవితం సరిపోదు. సుభాష్ చంద్రబోసు పైకి భక్తుడి కింద కనిపించడు. ఆయన ఒక సందర్భంలో ఏమని చెప్పాడు అంటే భగవద్గీత చిన్న గ్రంథం, ఈ భగవద్గీత ఎవరి జేబులో ఉందో వాడి జేబులో నాలుగు వేదాలు ఉన్నట్లే అని చెప్పాడు. చాలా వండర్ ఫుల్ గా చెప్పాడు అనిపించింది. వేదానికి స్వరం ఉంటుంది ఎందుచేతనంటే అది మంత్రం. వేదం చదివే వాడికి దాని అర్థం తెలియకపోయినా, వింటున్న మనకు తెలియకపోయినా శ్రద్ధగా ఆ స్వరం వింటూ ఉంటే మనకు మనోనిగ్రహం కలుగుతుంది.

మనం ఎవరిని చూసి అసూయపడకూడదు. ఎవరి చూసి అసూయపడుతున్నామో వాడు చెడిపోడు కాని అసూయపడటంవలన మన ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది. ధర్మరాజుకు భగవద్గీత చెప్పవచ్చుకదా అర్జునుడికి చెప్పాడు ఏమిటి అని కొంతమంది అంటారు. ఓ అర్జునా! ఎవరిని చూసి నువ్వు అసూయ పడలేదు, నీవు అనసూయుడవు. ఆ గ్రేట్ క్వాలిటీని చూసి లొంగిపోయి నీకు భగవద్గీతను బోధిస్తున్నాను అన్నాడు పరమాత్మ. ఎక్కడైతే అర్జునుడు ఉన్నాడో, ఎక్కడైతే కృష్ణుడు ఉన్నాడో అక్కడ విజయం కలుగుతుంది. అర్జునుడు అంటే కృషి, కృష్ణుడు అంటే కృప. అంటే మనం ప్రయత్నం చేయాలి, భగవంతుని దయ ఉండాలి. ఈశ్వరుని దయలేకుండా అసలు మనకు ప్రయత్నం చేయాలనే బుద్ధి కూడా కలుగదు. మనకు ఎప్పుడైనా గురువు జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు అనుకోండి అది మన తెలివితేటలు కాదు. ఆయన మనలను స్మరిస్తే ఆయన మన స్మరణలోనికి వస్తాడు. మనం దేనికి తొందరపడకూడదు. కాలం కలిసి రావాలి. కొందరు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఆ పనిలో రిపీటెడ్ గా ఫెయిల్ అవుతూ ఉంటారు. ఈశ్వరకటాక్షం లేకపోతే మనం ప్రయత్నం చేసినా ఆ పని సఫలం అవ్వదు. భౌతికంగా కాని,

ఆధ్యాత్మికంగాకాని నీవు సఫలం అవ్వాలంటే నీ ప్రయత్నం, భగవంతుని దయ రెండూ అవసరమే. నాలుగు శ్లోకాలు చెప్పిన తరువాత భగవాన్ ఉవాచ అని వ్యాసుడు చెబుతాడు. అంటే ఇది నేను చెప్పటంలేదు. చెప్పేవాడు సామాన్యుడకాదు. మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడే చెబుతున్నాడు అంటే భగవంతుడే చెబుతున్నాడు అని చెప్పటం. భగవంతుడే ఈ శ్లోకం చెబుతున్నాడు అని మీకు గుర్తు ఉన్నప్పుడు మీకు భక్తి పెరుగుతుంది. ఆ శ్లోకం మీకు అర్థమైతే మీ శోకం పోతుంది. భగవంతుడిని మనం ప్రార్థించగా ప్రార్థించగా, ఆయనపట్ల విశ్వాసం పెంచుకొంటే ఆయనే గురురూపంలో శరీరం ధరించి వచ్చి మనకు బోధిస్తాడు.

ఏ కుటుంబానికి అయినా కనీసం అవసరాలకు ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చు అవ్వదు. మనం అవసరాలను పెంచుకోకూడదు. అవసరాలను పెంచుకొంటే ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది. అవసరాలు పెరిగేకొలది క్రమంగానో, అక్రమంగానో డబ్బు సంపాదించాలనే ఆలోచన వస్తుంది, దాని వలన బ్రెయిన్ పాడైపోతుంది. అర్థకామాల విషయంలో చాలా కంట్రోలులో ఉండాలి. వ్యాసుడు ధర్మస్వరూపుడు, కృష్ణుడు మోక్ష స్వరూపుడు. ఎలా మోక్షం పొందాలి అని కృష్ణుడు బోధిస్తే ధర్మానికే విజయం కలుగుతుంది అని వ్యాసుడు భారతంలో చెప్పాడు. నువ్వు ధర్మాన్ని రక్షిస్తే నీవు ధర్మంచేత రక్షింపబడతావు అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. నీకు ఏదైనా కోరిక వస్తే దానిని వెంటనే ఆచరణలో పెట్టకు. దానిని నెమ్మదిగా కంట్రోలు చేసుకొంటే ఆ కోరిక నెరవేరిన దానికంటే దానిని కంట్రోలు చేసుకోవటం వలన నీకు ఎక్కువ తృప్తి వస్తుంది, శాంతి కలుగుతుంది అని అరవిందుడు చెప్పాడు. పిల్లలు చాలామంది పాడైపోవటానికి కారణం సినిమాలు, టీవీలు. వాళ్ళ బ్రెయిన్ పాడైపోయే దృశ్యాలు చూపిస్తున్నారు. ఆధునిక నాగరికత అని చెప్పి బాగుపడేబదులు మనం పాడైపోతున్నాము. డబ్బు వచ్చేటప్పుడు ఎలా వస్తుందో తెలియదు, పోయేటప్పుడు ఎలా పోతుందో తెలియదు. కాలప్రవాహంలో మన శరీరమే పోతోంది కదా ఇంక ఆ శరీరంతో సంపాదించింది ఎలా మిగులుతుంది. అమెరికాలో ధనవంతులు ఉన్నా పిల్లలకు డబ్బు ఎక్కువ ఇవ్వరు, దానివలన పిల్లలు పాడైపోతారు అని చెబుతారు. మన ఇండియాలో ఉన్న ధనవంతులకంటే అమెరికాలో ఉన్న ధనవంతులు ప్రజలకు ఎక్కువ ఉపయోగపడతారు. ఎందుచేతనంటే మనకు ఎటాచ్ మెంట్ ఎక్కువ, అమెరికాలో ఎటాచ్ మెంట్ తక్కువ. కోడలు అడిగితేనేగాని మనం వేరుకాపురం పెట్టము, వాళ్ళు అయితే మీ బతుకు మీరు బతకండి అని చెబుతారు అంటే ఇష్టంలేకకాదు స్వతంత్రంగా బతకాలి. ఇక్కడ ఎక్కువ పనిదొంగలు, కాని వారు కష్టపడి పనిచేయటం వలన ధనవంతులు అయ్యారు. మీరు చదువుకొన్నా డబ్బు సంపాదించినా ప్రయోజనం లేదు. మీకు చెడు అలవాట్లు వస్తే మీ చదువు, డబ్బు దుర్వినియోగం అయిపోతాయి.

సన్యాసం అంటే ఎర్రబట్టలు కట్టుకోనక్కరలేదు. ఎవడికైతే అసూయ, స్వార్థం, కోపం, కోరికలు లేవో వాడు ఏ బట్టలు కట్టుకొన్నా నిత్యసన్యాసితో సమానము. మనం ఏ ఇంటికి వెళ్లి చూసినా, ఏ ప్రాంతానికి వెళ్లినా, ఏ దేశం వెళ్లినా రాగద్వేషములు తప్పించి ఇంకోటి కనబడదు. మనిషి పాడైపోవటానికి రాగద్వేషాలే కారణం. మీకు ఎక్కడా ఇష్టంలేదు అనుకోండి, అయిష్టం లేదు అనుకోండి ఇంక మీ మనస్సును కదలమన్నా కదలదు. ఈ సృష్టిలో ఏ విషయం గురించి దుఃఖపడేది ఏమీలేదు. నీ జీవితంలో కుటుంబ పరంగాగాని, సమాజపరంగా గాని ఏమన్నా జరుగుతూ ఉంటే ఈ విషయం ఇలా జరుగుతోంది ఏమిటి అని కంగారు పడవలసిన పనిలేదు, అది భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటంలేదు. వారు నావారు అనుకోవటం వలన నీకు దుఃఖం వస్తోంది. దీనికి ఎటాచ్మెంట్ కారణం. ఎవరు ఎవరికి ఏమీ అవ్వరు. ఇది అంతా స్వప్న సమానము. మన మనస్సు అలా అనిపింపచేస్తోంది. మనస్సు వచ్చాక శరీరం, ప్రపంచం, రాగద్వేషాలు అన్నీ వస్తున్నాయి. ఆ మనస్సు నశిస్తే ఏమీ లేదు. మన జీవితాలు తెగిపోయిన గాలిపటాలలాగ లేవు. భగవంతుడు మనలో అంతర్యామిగా ఉండి దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి మనలను నడుపుతున్నాడు. మనం ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ఉండాలి, మన జీవితంలో ఏమి జరగాలో కర్తవ్యం సంయోగం చేస్తున్నాడు పరమాత్మ. మీ శరీరాలు అన్నీ యంత్రాలకు తగిలించిన బొమ్మలలాంటివి. ఆ యంత్రానికి ఆపరేటర్ పరమాత్మ, ఆయన ఎలా నడిపిస్తే ఈ బొమ్మలు అలా నడుస్తాయి. మనం స్వతంత్రులం కాదు. ఈ లోపుగా మనం అది సాధించాము, ఇది సాధించాము అనుకొంటాము, దీనికి మనలో ఉన్న గుణాలు కారణం, అజ్ఞానం కారణం. ఈ అజ్ఞానంలో నుండి, దేహాభిమానంలోనుండి బయటకు రావటానికి గురువు అవసరం. మీరు సత్యగుణం పెంచుకొని గురువును సమీపించి శ్రద్ధగా అడిగి ఆత్మజ్ఞానం గురించి నేర్చుకోండి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మన స్వాములు చాలామంది కంటే ఐన్స్టీన్ బాగా చెప్పాడు. ఆయనది ఇంపెర్సనల్ లైఫ్. ఆయన తన స్నేహితులను పిలిచి నేను చనిపోయాక ఎవరికి చెప్పకండి, ఊరేగింపులు వద్దు, ఈ శరీరాన్ని కాల్చి బూడిదచేసి నదిలో కలిపేయండి అని చెప్పాడు. ఏదైనా మంచిపని చేసి పదిమంది గుర్తించాలి అని అనుకొంటే మనకు దేహబుద్ధి పెరిగిపోతుంది. భవిష్యత్లో శవాలను మోయవలసిందే. రాగద్వేషాలనుండి ఎవడైతే విడుదల పాందాడో వాడు మోక్షంకోసం కష్టపడవలసిన పని లేదు, వాడికి చాలా సహజంగా మోక్షం వస్తుంది.

మనలో ద్వేషబుద్ధి ఎక్కువగా ఉంది. గీతలో భగవంతుడు చెప్పింది మనం ఆచరించకపోయిన అమెరికన్స్ ఆచరిస్తున్నారు. గ్రంథం మనది అయినా వాళ్ళు దానిని ఆచరించి బాగుపడుతున్నారు. ప్రాక్టికాలిటీ ముఖ్యం. మనం ఏదైనా మంచి విన్నాము

అనుకోండి, దానిని లిపీట్ చేసుకొనే బదులు దానిని ప్రాక్టీసు చేయటానికి ప్రయత్నం చేయండి. వాడు మంచివాడు, వీడు చెడ్డవాడు అని జడ్జిమెంట్స్ చెప్పకు. నీ పని ఏదో నువ్వు చూసుకో. ప్రతీవాడి గురించి జడ్జిమెంట్ చెప్పితే నీవు పొడైపోతావు. వాడు మంచివాడు అయితే భగవంతుడు రివార్డు ఇస్తాడు, వాడు చెడ్డవాడు అయితే పనిష్మెంట్ ఇస్తాడు, అది అంతా భగవంతుడు చూసుకొంటాడు. భగవంతుడు చేసేపని నీకు ఎందుకు. నీవు బాగుపడేవిధానం చూసుకో. ఇతరుల విషయాలలో కలుగజేసుకొంటే నీకు అహంకారం పెరుగుతుంది. అందరిపట్ల సమాన దృష్టిని కలిగియుండు. విద్య, వినయం ఉన్న ఉత్తమ బ్రాహ్మణుడిపట్ల, కుక్క మాంసం తినే చండాలుడిపట్ల, జంతువులపట్ల, సమస్త జీవరాశులపట్ల ఎవడైతే సమానదృష్టి కలిగి ఉంటాడో వాడు జ్ఞాని అవుతాడు. కుక్కమాంసం, పందిమాంసం తింటున్నారని వారిని అసహ్యించుకోవద్దు. మాంసం తినటం అనేది ఒక గుణం. ఈ గుణాలు అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. ఈ గుణాలను అతిక్రమించటమే మాయను అతిక్రమించటం. నా దయ లేకుండా నా మాయలో నుండి ఎవడూ విడుదల పొందలేడు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. వాడు మంచివాడు, వీడు చెడ్డవాడు అని మంచి చెడ్డల జోలికి వెళ్ళవద్దు. లోపల అందరిని సమానంగా చూస్తూ ఉండు. అప్పుడు ఆత్మజ్ఞానానికి ఫౌండేషన్ పడుతుంది. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం మనకు కలిగితే నూటికి ఏబై మార్కులు వచ్చినట్లే. విశ్వాసం కనుక ఉంటే నీవు కొండలను కూడా కదపగలవు. గురువు అంటే సామాన్యుడు అనుకోకు, ఈశ్వరుడే గురురూపంలో వచ్చి మనకు బోధిస్తున్నాడు. ఈశ్వరాంశ లేకపోతే, దైవకృప అక్కడ లేకపోతే టీచింగ్ కూడా సాధ్యంకాదు.

మీరు శ్రవణం చేస్తున్నారు, నేను వక్తగా ఉండి నాలుగు మాటలు చెపుతున్నాను. నాకు లాభం ఏమిటి అంటే నాకు అనుభవంలో ఉన్న మాటలు చెపుతున్నానో, అనుభవంలో లేని మాటలు చెపుతున్నానో నాకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. వినేవారికి అవి ఎంత వరకు అర్థమైతే అంత లాభం. మీరు బాగుపడటానికి గీతలో ఉన్న ఒక్క శ్లోకం అర్థమైతే చాలు. ఆ శ్లోకం మీకు అర్థమవుతూ ఉంటే మీలో ఎంత అశాంతి ఉన్నా వెంటనే ఆరిపోతుంది. అర్థం చేసుకోవటం కూడా ఒక యోగం. ఉన్నది భగవంతుడు ఒక్కడే. ఆయనలో ఐక్యమవ్వటమే యోగం యొక్క ఫలితం. శరీరం ఉండగానే రాగద్వేషములు తగ్గించుకొంటే జీవన్ముక్త స్థితిని పొందుతావు. లోపల ఉన్న సద్వస్తువు ఎప్పుడైతే నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చిందో అప్పుడు శరీరం ఉండగా శరీరం లేని స్థితిని, మనస్సు ఉండగా మనస్సు లేని స్థితిని, లోకం ఉండగా లోకం లేని స్థితిని పొందుతావు. జీవలక్షణాలు నశించినవాడికి ఇంక రావటంలేదు, పోవటం

లేదు. ముందుగా మీరు అందరి క్షేమం కోరటం నేర్చుకోండి. మీ దగ్గర పైనలు లేకపోయినా అందరి క్షేమం కోరటానికి మానసిక దారిద్ర్యం ఎందుకు. మనకు వచ్చే ప్రతి తలంపుకు, మనం మాట్లాడే ప్రతిమాటకు భగవంతుడు సాక్షిగా ఉన్నాడు వీటి గురించి ఎప్పటికైనా మనం భగవంతుడికి జవాబు చెప్పాలి అనేది జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి.

నీలోపల ఉన్న బలహీనతలను అంతర్యామిగా ఉన్న గురువు నీకు చూపిస్తూ ఉంటాడు. వాటిని తొలగించుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ఆయన సహాయం అందిస్తాడు. గురువు అనుగ్రహంలో పడ్డవాడు ఈనాటికైనా, ముందునాటికైనా తరించి తీరతాడు, గురువు అనుగ్రహం బలీయమైనది. లోపల ఉన్న సద్వస్తువును తెలుసుకోవటానికి నీలో ఉన్న ఏ గుణాలు, ఏ బలహీనతలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటానికి ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగాడుతున్నప్పుడే సాధన చెయ్యి. సందేహాలు పెట్టుకోవద్దు. సందేహాలు పెట్టుకొంటే మీకు లోచూపు రాదు. మీకు సందేహాలు ఉంటే గురువును ఆశ్రయించి, వినయంగా అడిగి వాటిని తొలగించుకో. మీకు అవకాశం ఉంటే సజ్జనుల సమక్షంలో, మహాత్ముల సమక్షంలో ఒక గంట కూర్చోండి. అలా కూర్చోవటం వలన వారి వైబ్రేషన్స్ మీ మీద పనిచేస్తాయి, మీ మనస్సుకు తొందరగా లోచూపు కలుగుతుంది. ఆచార్యులవారు బోధ స్వరూపులు. రాముడు, కృష్ణుడు బయట రాక్షసులను చంపితే ఆచార్యులవారు ఆయన బోధ ద్వారా లోపల ఉన్న రాక్షసులను చంపటానికి ప్రయత్నం చేసారు.

నీ బుద్ధిని బాగుచేసుకో. బుద్ధికి ఏకాగ్రత నేర్చు అప్పుడు విషయాన్ని తొందరగా గ్రహిస్తుంది. ఎవడికైతే సమానబుద్ధి ఉందో, ఎవడైతే అందరి క్షేమాన్ని కోరుతున్నాడో, ఎవడికైతే మానసిక దారిద్ర్యం లేదో వాడికి శరీరం ఉన్నా మోక్షం, శరీరం పోయినా మోక్షం, వాడు స్వతంత్రుడు అవుతాడు. ఆహార విహారాలలో యుక్తంగా ఉండండి అప్పుడు సాధన చేసుకోవటానికి మీ శరీరం సహకరిస్తుంది. మనం అన్నం తిన్న తరువాత అరటి ఆకు బయట పడేస్తాము, ఇంక దాని గురించి మనకు ఆలోచన లేదు. జ్ఞాని దేహాన్ని విడిచిపెట్టినప్పుడు అలాగే ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే దేహం పోయిన తాను ఉంటాను అని జ్ఞానికి తెలుసు. నీవు ఏ పని చేసినా నిరాడంబరంగా చెయ్యి, నిరహంకారంగా చెయ్యి, నిర్మలబుద్ధితో చెయ్యి. నీ బుద్ధిని బాగుచేసుకోవటంకంటే మించిన పని ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు. సంవత్సరం పాడుగునా గురువు నీకు అందించిన సహాయ సహకారములకు కృతజ్ఞత తెలియచేయటానికి, ఆయనను గౌరవించటానికి గురుపూర్ణిమ ఏర్పాటుచేసారు. ఈ రోజున గురువులను స్మరించుకొని, వారు చెప్పిన సందేశాలను జ్ఞాపకం పెట్టుకొని గురు ఋణాన్ని తీర్చుకోవటానికే గురుపూర్ణిమను పెద్దలు ఏర్పాటుచేసారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

ఆగష్టు	12	శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు
సెప్టెంబర్	1	శ్రీకృష్ణాష్టమి, శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా తణుకు పట్టణంలో

“శ్రీ విజయకృష్ణ ఆర్థోపెడిక్ హాస్పిటల్”ను

జూన్ 6వ తేదిన సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రారంభోత్సవం చేసినారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారికి ఎడమ ప్రక్కన ఉన్నవారు డా॥ శ్రీగుర్ర వెంకట సుబ్బారావుగారు.

గమనిక

మీ చందా గడువు **ఈ నెలతో** ముగియుచున్నది. కావున మీ చందాను **2010-11** సంవత్సర కాలానికి **రూ॥ 150/-**లను స్వయంగాగాని, డిడి రూపంలో గాని పంపి **రెన్యూవల్** చేయించుకోవలసినదిగా కోరడమైనది.

దారి చూపే గురువు లేకపోతే - ఎవరైనా అందులే - 2

సద్గురువు శరీరధారియై ఉన్న స్థితిలోనే మనకు అక్కడ పరమాత్మగా ఆ సహాయం అందుతుంది. నీ ఆత్మకు ఆత్మగా యుండే పరమస్థితిలో అది సాధ్యం. మనకు ఈ విషయంలో సమగ్రమైన అవగాహన కుదిరినప్పుడు మనం చేయవలసిన ప్రతీ ప్రయత్నంలోనూ ఈ జాగ్రత్తి మనకు అడుగడుగునా లభిస్తూ సహాయం చేస్తాడు. ఎవరి సమక్షంలో ఉన్నా ప్రతీవారి మీద ఆయన సౌందర్యతేజం విరజిమ్ముతూ ఉంటుందో వారే సద్గురువులు. గురువు ప్రపంచంలోని గొప్ప గ్రంథాలనుండి వారు నేర్చుకొనేది ఏది లేదు. వారి జీవితం ఉన్నంతకాలం పవిత్రదర్శనం పావనశ్శాస్త్రి ఆనందాన్ని వెదజల్లుతుంది. భగవాన్ “నా అనుగ్రహం లేనివాడు నా పేరు కూడా ఎత్తాడు” అన్నారు. ఆరాధన అంటే మనస్సును సత్యస్వరూపుడైన గురువుపై అనుసంధానం చేయటమే. మొదట్లో శిష్యుడు గురువుకు సన్నిహితం కావాలి అంటే ప్రేమ, విశ్వాసం నమ్మకం కావాలి. ఇది దూరాన్ని కాలాన్ని నాశనం చేస్తుంది. మనం ఎక్కడ ఉన్నా ఆయన అనుభవం కలిగితే మన శరీరాన్ని అధిగమించగలము భూమి మీద ఆయన ఎక్కడ ఉన్నా ఆయన సహాయం అందుతుంది. ఆయన రహస్యంగా కనిపించకుండా ఉన్నా కనిపించని చేతులతో సహాయం చేస్తారు మనలను అనుసరిస్తారు. మనం కళ్ళు మూసుకొని ఆయనను అనుసరించటమే మన పని. గురువు మనలను దూరంగా పంపినా ఆయన్ని పట్టుకొని వేళ్ళాడాలి అదే చాలు అని విశ్వసించాలి. ఆయనకు దూరంగా ఉండటం ఆయనకు దగ్గర అవ్వటమే అది కొత్త దగ్గరతనాన్ని సాధిస్తాము ఈ అవగాహనతోనే మనస్సు నశిస్తుంది. జీవన విధానంలో అన్నివేళలా గురు సమక్షంలో ఉండటం జరగని పని. మనకు గురు వాక్యాలే గురు స్వరూపం వాటిని మననం చేయ్యాలి అప్పుడే గురు సమక్షం మనకందరికీ అందుబాటులో ఉంటుంది. శరీరాన్ని అమ్మా-నాన్న పోషించారు. తరువాత గురువు బాద్ధత ప్రారంభమౌతుంది. ఎంత దుర్మార్గుడైనా ‘గురువుగారూ’ అంటూ కాళ్ళమీద పడితే చచ్చినట్లు మంచిగా మార్చవలసిందే. అతి పవిత్రమైన మహాగురువు గురుదేవులు అనటం మామూలే. “గురువును ఆశ్రయించే శివరూపాన్ని తెలుసుకోవాలి శివునికంటే గురువే గొప్పవాడు” అని రుద్రయామకము. గురువు దగ్గర ఉన్నవి మన సొంతం. మన అవలక్షణాలు ఆయన సొంతం. ఆయన శాశ్వత మిత్రుడు. “ఉదాత్త ఆలోచనలు వస్తే కార్యరూపం తీసుకొనిరా నీవు శక్తిశాలివి నా ఆశిస్సులు నీకు ఉన్నాయి” అంటారు గురువులు. గురువు మీద ప్రేమ దివ్యత్వమనే నిచ్చినకు తొలిమెట్టు. “గురువు నాకు ఇంత ఎందుకు చేస్తున్నాడు? నా నుండి ఏమి కావాలి అనుకొంటాడు” శిష్యుడు. మనకు దారి చూపటమే ఆయన లక్ష్యం. అది పూర్వజన్మ సుకృతం అంటే.